

UCHWAŁA Nr XVIII/265/08

Rady Gminy Raszyn

z dnia 7 lutego 2008r.

w sprawie rozpatrzenia zarzutu złożonego do projektu "Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi: Janki, Falenty, Falenty Duże, Falenty Nowe, Podolszyn Nowy i Laszczki w Gminie Raszyn"

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.), art. 24 ust. 3 ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 1999r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.) w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) Rada Gminy Raszyn uchwala, co następuje:

§ 1.

1. Po rozpatrzeniu pisma z dnia 02.10.2003r. (poz. 11564) zakwalifikowanego jako zarzut do projektu "Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi: Janki, Falenty, Falenty Duże, Falenty Nowe, Podolszyn Nowy i Laszczki w Gminie Raszyn", wniesionego przez Państwa Andrzeja i Elżbietę Woldan, dotyczącego: 1/ braku informacji ze strony Urzędu Gminy Raszyn o przygotowaniu planu zagospodarowania co uniemożliwiło składanie wniosków do planu, 2/ naruszenia prawa własności, 3/ naruszenia interesu prawnego, 4/ budowy drogi serwisowej i braku zaplanowania bezpośredniego wyjazdu na Al. Krakowską, 5/ ustalonej kolorystyki elewacji, 6/ uzgadniania wyrazu i lokalizacji reklam oraz sposobu umieszczania reklam, 7/ obowiązku przyłączenia do sieci wodociągowej, gazowej i kanalizacyjnej, 8/ nakazu stosowania zabezpieczeń antyhałasowych, odrzuca się w części złożony zarzut.

2. Zarzut odrzuca się w części w zakresie dotyczącym pkt 1/, 2/, 3/, 8/ oraz w części w zakresie pkt 4/ dotyczącego poszerzenia Al. Krakowskiej, nie do 32m, ale do 22,5m od osi drogi i w części pkt 7/ w zakresie przyłączenia do sieci kanalizacyjnej.

§ 2.

Uzasadnienie faktyczne i prawne przyjęto zgodnie z załącznikiem nr 1, stanowiącym integralną część niniejszej uchwały.

§ 3.

1. Uchwała podlega doręczeniu Państwu Andrzejowi i Elżbiecie Woldan wnoszącym zarzut.
2. Uchwałę niniejszą wnoszący zarzut mogą zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Rady Gminy Raszyn.

§ 4.

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Raszyn.

§ 5.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

WICEPRZEWODNICZĄCA

Rady Gminy

Celina Szarek

Załącznik nr 1 do uchwały Nr XVIII/265/08 Rady Gminy Raszyn z dnia 7 lutego 2008r. w sprawie: rozpatrzenia zarzutu złożonego do projektu *“Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi: Janki, Falenty, Falenty Duże, Falenty Nowe, Podolszyn Nowy i Laszczki w Gminie Raszyn”*.

Przy sporządzaniu niniejszego projektu planu w związku z art. 85 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. Nr 80, poz. 717 z późn. zm.) - *“do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (...) w stosunku do których podjęto uchwałę o przystąpieniu do sporządzania lub zmiany planu oraz zawiadomiono o terminie wyłożenia tych planów do publicznego wglądu, ale postępowanie nie zostało zakończone przed dniem wejścia w życie ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe”*, stosuje się przepisy ustawy z dnia 7 lipca 1994r. o zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 1999r. Nr 15, poz. 139 z późn. zm.).

Artykuły 23 i 24 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym zawierają dwa rodzaje środków służących do kwestionowania ustaleń zawartych w projekcie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wyłożonym do publicznego wglądu. Pierwszym z nich jest protest, przysługujący każdemu, kto kwestionuje ustalenia przyjęte w projekcie (art. 23 ust. 1). Uchwała o uwzględnieniu lub odrzuceniu protestu nie musi spełniać szczególnych warunków formalnych i przepisy nie wprowadzają warunku jej doręczenia wnoszącemu protest. Drugim środkiem jest zarzut, który może wnieść jedynie podmiot szczególnie legitymowany: ten, którego interes prawny lub uprawnienie zostały naruszone przez ustalenia projektu planu (art. 24 ust. 1).

Zgodnie z wyrokiem NSA w Warszawie z dnia 21.12.1998r. sygn. akt IV SA 1024/98 (LEX nr 43690): *„W postępowaniu kwestionującym w formie zarzutu projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego podmiotowość uczestnika tego postępowania jest kształtowana inaczej niż w postępowaniu administracyjnym, obejmując nie tylko istnienie interesu prawnego lub uprawnienia, ale także naruszenie tego interesu lub uprawnienia. Naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia staje się przesłanką dopuszczalności zarzutu i otwiera drogę do jego merytorycznej oceny. Ocena ta zaś dotyczy rodzaju naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia wnoszącego zarzut i w zależności od tego zarzut może być uwzględniony albo odrzucony. Obowiązek uwzględnienia zarzutu do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powstaje wówczas, gdy naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia zarzucającego jest związane z jednoczesnym naruszeniem obiektywnego porządku prawnego (normy prawa materialnego). Obowiązku takiego rada gminy nie ma wówczas, gdy naruszony zostaje interes prawny lub uprawnienia wnoszącego zarzut, ale dzieje się to w zgodzie z obowiązującym prawem, w granicach przysługującego gminie - z mocy art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym - władztwa planistycznego, w ramach którego rada gminy ustala przeznaczenie i zasady zagospodarowania terenów położonych na obszarze gminy.”*

W piśmie z dnia 02.10.2003r. (poz. 11564), złożonym w terminie zgodnym z art. 23 ust. 2 i art. 24 ust. 2 ww. ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym Państwo Andrzej i Elżbieta Woldan po zapoznaniu się z wyłożonym do publicznego wglądu projektem *“Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla wsi: Janki, Falenty, Falenty Duże, Falenty Nowe, Podolszyn Nowy i Laszczki w Gminie Raszyn”*, wnieśli zarzuty dotyczące : 1/ braku informacji ze strony Urzędu Gminy Raszyn o przygotowaniu planu zagospodarowania co uniemożliwiło składanie wniosków do planu, 2/ naruszenia prawa własności, 3/ naruszenia interesu prawnego, 4/ budowy drogi serwisowej i braku zaplanowania bezpośredniego wyjazdu na Al. Krakowską, 5/ ustalonej kolorystyki elewacji, 6/ uzgadniania wyrazu, sposobu i lokalizacji reklam oraz umieszczania jednej reklamy na jednym nośniku reklamowym, 7/ obowiązku przyłączania do sieci wodociągowej, gazowej i kanalizacyjnej, 8/ nakazu stosowania zabezpieczeń antyhałasowych.

W przedmiotowej sprawie zakwestionowane przez skarżących ustalenie planu narusza ich interes prawny, skoro skarżący są właścicielami nieruchomości w części przyległej do Al. Krakowskiej. W konsekwencji uchwalenia planu ustalenia w nim zawarte oraz inne przepisy prawa określają sposób wykonywania prawa własności nieruchomości skarżących działki nr ew. 278.

W świetle powyższego niewątpliwie projekt planu, do którego wniosli zarzut, narusza interes prawny skarżących. Okoliczność ta wskazuje, że skarżący byli legitymowani do wniesienia zarzutu w trybie art. 24 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym.

Fakt ten jednak, nie oznacza konieczności uwzględnienia zgłoszonego w tym zakresie zarzutu, a jedynie stwarza legitymację do jego wniesienia przez skarżących.

Wniesione zarzuty w zakresie pkt 5/, 6/ oraz w zakresie części pkt 4/ dotyczącego poszerzenia Al. Krakowskiej i jego zmniejszenia z 32m do 22,5m od osi drogi i w części pkt 7/ w zakresie przyłączenia do sieci wodociągowej i gazowej zostały uwzględnione przez Wójta Gminy Raszyn.

Rozpatrując powyższe należy stwierdzić, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego należy do szczególnej kategorii aktów normatywnych, tj. aktów zawierających normy planowe. Normy planowe określają cele, które powinny być osiągnięte nie przesadzając środków, które mogą być zastosowane dla osiągnięcia danego celu. Plan zagospodarowania przestrzennego stanowi podstawę do ingerencji w prawo własności, dotyczyć to może jednak sposobu wykonywania prawa, a nie samego prawa.

Ustawa o zagospodarowaniu przestrzennym w art. 2 ust. 1 stanowi, że ustalenie przeznaczenia i zasad zagospodarowania terenu dokonywane jest w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego, zaś w art. 4 ust. 1 czynność tę zalicza do zadań własnych gminy i jednocześnie w art. 10 ust. 1 pkt 1-7 wskazuje zakres przedmiotowy ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z którym w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego ustala się, w zależności od potrzeb: *„przeznaczenie terenów oraz linie rozgraniczające tereny o różnych funkcjach lub różnych zasadach zagospodarowania (...), linie rozgraniczające ulice, place i drogi publiczne wraz z urządzeniami pomocniczym, a także tereny niezbędne do wytyczania ścieżek rowerowych, tereny przeznaczone dla realizacji celów publicznych oraz linie rozgraniczające te tereny, granice i zasady zagospodarowania terenów lub obiektów podlegających ochronie, zasady obsługi w zakresie infrastruktury technicznej oraz linie rozgraniczające tereny tej infrastruktury, lokalne warunki, zasady i standardy kształtowania zabudowy oraz zagospodarowania terenu, w tym również linie zabudowy i gabaryty obiektów, a także maksymalne lub minimalne wskaźniki intensywności zabudowy, zasady i warunki podziału terenów na działki budowlane”*.

Zgodnie z tezą wyroku NSA w Warszawie z dnia 13.10.1999r. sygn. akt IV SA 788/99 (LEX nr 48191): *„Stosownie do przepisów art. 7 i art. 10 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest po pierwsze przepisem gminnym, powszechnie obowiązującym, i po wtóre określa w sposób wiążący przeznaczenie i sposób zagospodarowania terenów objętych planem. Wynikają z tego daleko idące konsekwencje, polegające nie tylko na ingerencji w sferę prawa własności, lecz także na ustanowieniu podstawy do odjęcia bądź ograniczenia tego prawa własności. Wynika to w sposób oczywisty z istoty planu, który określa przeznaczenie i sposób wykorzystywania nieruchomości, a to mieści w sobie ingerencję w prawo własności. Tego rodzaju ingerencja jest zatem dopuszczalna i wynika z jednoznacznego upoważnienia ustawowego dla rady gminy.”*

Zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zm.) zaspakajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty należy do zadań własnych. W szczególności zadania własne obejmują m. in. sprawy gminnych dróg, ulic, wodociągów i zaopatrzenia w wodę, kanalizacji, usuwania i oczyszczania ścieków komunalnych, utrzymania czystości i porządku oraz urządzeń sanitarnych, wysypisk i unieszkodliwiania odpadów komunalnych, zaopatrzenia w energię elektryczną i ciepłą oraz gaz.

Obowiązujący dla ww. terenu Miejscowy Plan Ogólny Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Raszyn, zatwierdzony Uchwałą Nr 23/94 Rady Gminy Raszyn z dnia 9 listopada 1994r. (opubl. Dziennik Urzędowy Województwa Warszawskiego Nr 24 poz. 821 z dnia 5 grudnia 1994r.) utracił ważność z dniem 1 stycznia 2004r.

Teren na którym położona jest ww. działka nie jest objęty obowiązującym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Ca.

W niniejszej sprawie Rada Gminy Raszyn podjęła Uchwałę Nr 216/XXXIX/01 z dnia 20 czerwca 2001r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu ogólnego zagospodarowania przestrzennego Gminy Raszyn dla części terenów położonych we wsi Janki, Falenty, Falenty Duże, Falenty Nowe, Podolszyn Nowy, Laszczki, o czym w sposób przewidziany w art. 18 ust. 2 pkt 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym dokonano ogłoszeń w prasie i przez umieszczenie komunikatu na tablicy ogłoszeń w Urzędzie Gminy Raszyn, określając formę, miejsce i termin, nie krótszy niż 21 dni, składania wniosków do planu, które zostały wniesione przez niektórych właścicieli gruntów objętych projektem planu.

Na podstawie ww. uchwały Rady Gminy Raszyn Nr 216/XXXIX/01 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, Gmina ogłosiła o przystąpieniu do sporządzania ww. planu – Obwieszczenie Zarządu Gminy Raszyn z dnia 27.08.2001r. wywieszane na tablicy ogłoszeń i w poszczególnych wsiach, Komunikat Zarządu Gminy Raszyn w Kurierze Raszyńskim Nr 8 z dnia 13.08.2001r.

Obwieszczenie Wójta Gminy Raszyn z dnia 24.06.2003r. o terminie wyłożenia do publicznego wglądu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i prognozy zostało wywieszane na tablicy ogłoszeń w dniu 24.06.2003r.

Projekt planu został wyłożony do publicznego wglądu w dniach 25.08.2003r.-23.09.2003r. – zawiadomienie Wójta Gminy Raszyn z dnia 24.06.2003r. znak: GPA-7322/15/01-03, opubl. w Życiu Warszawy w dniu 26.06.2003r.

Zgodnie z wyrokiem NSA z dnia 04.10.1999r. sygn. akt IV S.A. 537/99 (Lex nr 48229): „Przepisy nie nakładają na organy gminy obowiązku doręczenia zawiadomień o przystąpieniu do sporządzenia projektu planu poszczególnym właścicielom gruntów, które objęte są uchwałą o przystąpieniu do sporządzenia planu.”

Wobec powyższego zarzut dotyczący niezawiadomienia skarżących o przystąpieniu do sporządzenia projektu planu uznać należy za pozbawiony podstaw.

Odnosząc się do projektowanego poszerzenia drogi krajowej Al. Krakowskiej i budowy drogi serwisowej z wykorzystaniem terenu działki skarżących, to stwierdzić należy, że ustalenia planu w tym zakresie wynikają z wniosków, uzgodnień i opinii zgłaszanych przez zarządcę drogi – Generalną Dyрекcją Dróg Krajowych i Autostrad (GDDKiA) oraz obowiązujących przepisów o drogach publicznych.

Zgodnie z wnioskiem z dnia 04.10.2001r.znak: GDDP OC.T.4-407/347/2001 zgłoszonym, po zawiadomieniu o przystąpieniu do sporządzania projektu planu z dnia 19.09.2001r. znak: BUA-7323/15/2001, Generalna Dyrekcja Dróg Publicznych w Warszawie poinformowała Zarząd Gminy Raszyn, że:

„1. Do czasu budowy trasy „Salomea – Wolica” Aleja Krakowska stanowić będzie podstawowy wylot z Warszawy w kierunku Katowic i Krakowa.

2. Realizacja trasy „Salomea – Wolica” odciaży tylko częściowo Aleję Krakowską na odcinku przejścia przez Raszyn, gdyż w dalszym ciągu pozostaną na niej relacje Warszawa – centra handlowe w Jankach i Warszawa – Kraków.

3. Istotne odciążenie Al. Krakowskiej ruchem relacji Warszawa – Kraków będzie możliwe po realizacji nowego przebiegu drogi ekspresowej Warszawa – Kraków.

4. W opinii Oddziału nawet w przypadku realizacji wyżej wymienionych zadań Aleja Krakowska w Raszynie pełnić będzie istotne funkcje zarówno w układzie komunikacyjnym gminy jak i Aglomeracji Warszawskiej.

Biorąc pod uwagę powyższe stoimy na stanowisku, że w stosunku do Alei Krakowskiej w opracowaniu będącym przedmiotem zawiadomienia, należy odnosić się jak do ulicy klasy G i w miarę możliwości w zakresie dostępności drogi, zasad włączania do niej ruchu lokalnego, zagospodarowania otoczenia, szerokości w liniach rozgraniczających oraz parametrów technicznych należy stosować wymogi wynikające z rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 roku Dz. U. NR43 z dnia 14.05.1999 r. poz. 430, określającego warunki techniczne, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie”.

Cz.

Ponadto, w przypadku obszarów bezpośrednio przylegających do drogi krajowej nr 7, przypominamy o bezwzględny wymogu ich obsługi za pośrednictwem układu dróg lokalnych, bez możliwości bezpośredniego włączenia do drogi nr 7."

Stosując się do uwag zgłoszonych przez zarządcę drogi oraz do przepisów ww. rozporządzenia Gmina sporządzając projekt planu przyjęła dla Al. Krakowskiej klasę drogi G (główniej) oraz zachowała bezwzględny wymóg obsługi przyległych obszarów za pośrednictwem układu dróg lokalnych poszerzając obecne linie rozgraniczające (ok. 20m od osi drogi) Al. Krakowskiej do 32 m, w tym z rezerwą pod drogę lokalną.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 4 lit. g ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym projekt planu został uzgodniony z informacją, że droga nr 7 (Al. Krakowska) posiada klasę GP.

Podczas wyłożenia projektu planu do publicznego wglądu w dniach 25.08.-23.09.2003r. został on oprotestowany przez większość właścicieli nieruchomości przyległych do ww. drogi nr 7, w tym przez skarżących.

W związku z wydaną przez Wojewodę Mazowieckiego decyzją nr 340/06 z dnia 03.03.2006r. o ustaleniu lokalizacji drogi dla inwestycji: budowa drogi ekspresowej S8 na odcinku Salomea – Wolica wraz z powiązaniem z drogą krajową nr 7 i z przebudową infrastruktury technicznej – część I – odcinek zlokalizowany poza granicami m. st. Warszawy Wójt Gminy Raszyn wystąpił do Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad o opinię w zakresie docelowej szerokości i klasy drogi nr 7 – Al. Krakowskiej. Z odpowiedzi GDDKiA (pismo z dnia 05.05.2006r. znak: GDDKiA-O/WA-B.13-400P/99/06) wynika, iż ze względu na przystąpienie do budowy drogi ekspresowej S8 *..... tutejszy oddział nie planuje prowadzenia żadnych robót drogowych na przedmiotowym odcinku, celem doprowadzenia go do parametrów klasy Gp. Po oddaniu do użytku ww. odcinka drogi, zgodnie z ustawą z dnia 14 listopada 2003 roku o zmianie ustawy o drogach publicznych oraz zmianie niektórych innych ustaw Art. 10 pkt 5 o treści „Odcinek drogi zastąpiony nowo wybudowanym odcinkiem drogi z chwilą oddania go do użytku zostaje pozbawiony dotychczasowej kategorii i zaliczony do kategorii dróg gminnych”, omawiany odcinek drogi nr 7 zostanie przekazany gminie Raszyn.”* GDDKiA nie była w stanie udzielić jednoznacznej odpowiedzi na zadane przez Gminę pytania proponując korektę rozwiązań dla Al. Krakowskiej w projekcie planu, skoordynowaną z opracowywanym „Planem Zagospodarowania Przestrzennego Obszaru Metropolitalnego Warszawy”.

Do chwili obecnej brak jest ww. planu sporządzanego przez Samorząd Województwa Mazowieckiego, dlatego też w oparciu o powołane stanowiska dotychczasowego zarządcy drogi należy przyjąć, iż dla Al. Krakowskiej winny być zachowane co najmniej parametry drogi klasy G, gdyż poszczególne odcinki Al. Krakowskiej, objęte uzgodnionymi projektami planów i obowiązującymi uchwalonymi miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego na terenie Gminy Raszyn posiadają tożsamą klasę drogi.

Przepisy Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz.U. z 1999r. Nr 43, poz. 430), zapewniają w szczególności spełnienie wymagań podstawowych dotyczących bezpieczeństwa użytkownika, bezpieczeństwa z uwagi na możliwość wystąpienia pożaru lub innego miejscowego zagrożenia, odpowiednie warunki użytkowe zgodne z przeznaczeniem drogi publicznej (§ 1 ust. 3 pkt 1 lit a), c), i pkt 2).

Przepisy ww. Rozporządzenia stosuje się przy projektowaniu, wykonywaniu dróg publicznych i związanych z nimi urządzeń budowlanych, a także ich odbudowie, rozbudowie, przebudowie oraz przy remontach objętych obowiązkiem uzyskania pozwolenia na budowę (§ 2).

Na podstawie § 5 ww. Rozporządzenia usytuowanie drogi oznacza w niniejszym rozporządzeniu umieszczenie jej elementów w pasie terenu wyznaczonym liniami rozgraniczającymi w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub w decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, w trybie określonym w przepisach o zagospodarowaniu przestrzennym.

Q

„Szerokość drogi w liniach rozgraniczających powinna zapewniać możliwość umieszczenia elementów drogi i urządzeń z nią związanych wynikających z ustalonych docelowych transportowych i innych funkcji drogi oraz uwarunkowań terenowych” (§ 6).

Według § 7 ust. 1 Rozporządzenia szerokość ulicy w liniach rozgraniczających, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, nie powinna być mniejsza niż 45 m dla drogi klasy G o przekroju dwujezdniowym 2x3 pasy.

W skorygowanym projekcie planu zostanie zawężona szerokość Al. Krakowskiej w liniach rozgraniczających od osi do wschodniej linii rozgraniczającej z przyjętych 32m w wyłożonym do publicznego wglądu do 22,5m.

Wskazać przy tym należy, że droga serwisowa jest niezbędna do obsługi działek budowlanych przylegających bezpośrednio do Al. Krakowskiej (klasy G – głównej), gdyż należy ograniczyć bezpośrednią obsługę komunikacyjną tych działek bezpośrednio z Al. Krakowskiej.

Zgodnie bowiem z § 9 ust. 1 pkt 4 ww. Rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie: „W celu zapewnienia wymaganego poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego określa się następujące warunki połączeń dróg, dopuszczalne odstępstwa między węzłami lub skrzyżowaniami oraz warunki stosowania zjazdów, przy czym przez odstęp między węzłami lub skrzyżowaniami rozumie się odległość między punktami przecięcia osi dróg na sąsiednich węzłach lub skrzyżowaniach: **droga klasy G powinna mieć powiązania z drogami nie niższej klasy niż L (wyjątkowo klasy D), a odstępstwa między skrzyżowaniami poza terenem zabudowy nie powinny być mniejsze niż 800 m oraz na terenie zabudowy nie mniejsze niż 500 m; dopuszcza się wyjątkowo odstępstwa między skrzyżowaniami poza terenem zabudowy nie mniejsze niż 600 m, a na terenie zabudowy - nie mniejsze niż 400 m, przy czym na drodze klasy G należy ograniczyć liczbę i częstość zjazdów przez zapewnienie dojazdu z innych dróg niższych klas, szczególnie do terenów przeznaczonych pod nową zabudowę**”.

Przy przebudowie albo remoncie drogi, w wypadku uzasadnionym ukształtowaniem istniejącej sieci drogowej, dopuszcza się wyjątkowo odstępstwa od warunków dotyczących odstępstw między skrzyżowaniami, określonych w ust. 1 pkt 3, 4 i 5, jeżeli nie spowoduje to pogorszenia stanu bezpieczeństwa ruchu (§ 9 ust 2 Rozporządzenia).

Na etapie postępowania planistycznego, prowadzonego na podstawie przepisów ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym, nie jest możliwe dokonywanie oceny, czy zachodzą ww. przesłanki do odstępstw, gdyż organ planistyczny rozstrzygałby kwestie mogące być przedmiotem odrębnych postępowań administracyjnych należących do właściwości innych organów administracji publicznej tj. zarządcy drogi – Al. Krakowskiej.

Zatem klasa Al. Krakowskiej, a więc jej najmniejsza szerokość w liniach rozgraniczających, która powinna zapewniać możliwość umieszczenia elementów drogi i urządzeń z nią związanych wynikających z docelowych transportowych i innych funkcji drogi oraz uwarunkowań terenowych, a co za tym idzie linie zabudowy oraz ich przebieg wynikają z wyżej wymienionych przepisów prawa materialnego oraz uzyskanych stosownie do art. 18 ust. 2 pkt 4 lit. g) ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym uzgodnień z właściwym zarządem drogi, jeżeli sposób zagospodarowania gruntów przyległych do pasa drogowego lub zmiana tego sposobu może mieć wpływ na ruch drogowy lub samą drogę.

Wobec powyższego stanu prawnego i faktycznego obowiązkiem organu było zapewnienie rezerwy terenu pod planowane poszerzenie Al. Krakowskiej.

Ponadto w prawomocnym wyroku z dnia 11.01.2005r. sygn. akt IV SA/Wa 552/04 (niepubl.) Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie oddalając skargę na uchwałę Rady Gminy Raszyn z dnia 12 maja 2004r. Nr XXVIII/203/04 w przedmiocie odrzucenia zarzutu do projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenów położonych we wsi Raszyn po wschodniej stronie Alei Krakowskiej wskazał, że „Projektowane poszerzenie Alei Krakowskiej, jako drogi klasy G i wyznaczenie jej szerokości w liniach rozgraniczających zgodnie z wymogami rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z 2.III.1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi i ich usytuowanie (Dz.U. Nr 43, poz. 430) uzyskało pozytywne uzgodnienie Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w piśmie z dnia

23.IX.2003r., które jest spójne z uzgodnieniem projektu planu dla przeciwległej zachodniej strony Alei Krakowskiej, jako drogi klasy G. Uzgodnienie to zostało wydane po uzyskaniu przez tę Dyрекcję pisemnej informacji Wójta Gminy Raszyn z dnia 12.VI.2003r. (GPA-7323/5/01-03), że w projekcie planu przyjęto dla przedmiotowej drogi nr 7 klasę G, uwzględniając tym samym wnioski Generalnej Dyrekcji dróg Publicznych Oddział Centralny w Warszawie z dnia 24.VII.2001r. oraz że projekt planu nie przewiduje lokalizacji nowego skrzyżowania z Aleją Krakowska, wskazuje jedynie na istniejące i ogranicza liczbę wlotów do Alei Krakowskiej poprzez wydzielenie pasów dla realizacji ulic dojazdowych równoległych do trasy.”

Wskazać należy też, że budowa dróg publicznych następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 10 kwietnia 2003r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2003r. Nr 80, poz. 721 z późn. zm.), niezależnie od przepisów o zagospodarowaniu przestrzennym (vide art. 10 ww. ustawy o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych).

W warunkach postępującej urbanizacji gminy trzeba się liczyć ze zmianami polegającymi na kolejnych inwestycjach, oczywiście po stworzeniu przez gminę stosownych podstaw w planach zagospodarowania przestrzennego, w tym stosownego układu komunikacyjnego. Takie zmiany, jak w niniejszej sprawie, nie stanowią naruszenia interesu prawnego skarżących chronionego przepisami prawa cywilnego.

Odnosnie nieuwzględnionego zarzutu w stosunku do ustaleń projektu planu dotyczących obowiązku przyłączenia do miejskich sieci kanalizacji po jej wybudowaniu stwierdzić należy, że zbiorowe odprowadzanie ścieków jest zadaniem własnym gminy (art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 3 ust. 1 ustawy o zaopatrzeniu w wodę i ściekach).

Według art. 3 ust. 3 ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz.U. z 2001r. Nr 72, poz. 747 z późn. zm.) gmina ustala kierunki rozwoju sieci w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy i miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz.U. z 2005r. Nr 236, poz. 2008) „Właściciele nieruchomości zapewniają utrzymanie czystości i porządku przez: przyłączenie nieruchomości do istniejącej sieci kanalizacyjnej lub, w przypadku gdy budowa sieci kanalizacyjnej jest technicznie lub ekonomicznie nieuzasadniona, wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych, spełniające wymagania określone w przepisach odrębnych; przyłączenie nieruchomości do sieci kanalizacyjnej nie jest obowiązkowe, jeżeli nieruchomość jest wyposażona w przydomową oczyszczalnię ścieków spełniającą wymagania określone w przepisach odrębnych”.

Stosownie do ust. 6 art. 6 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach: „Nadzór nad realizacją obowiązków określonych w ust. 1-4 sprawuje wójt, burmistrz lub prezydent miasta.” oraz do ust. 7 „W przypadku stwierdzenia niewykonania obowiązków, o których mowa w ust. 1-4, wójt (burmistrz, prezydent miasta) wydaje decyzję nakazującą wykonanie obowiązku.”

Wykonywanie decyzji, o której mowa w ww. ust. 7 art. 5 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, podlega egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2005 r. Nr 229, poz. 1954).

Wobec powyższej regulacji należy stwierdzić, że jeżeli sieć kanalizacyjna istnieje, to posiadanie zbiornika bezodpływowego, nawet spełniającego wszelkie wymagania, nie zwalnia z obowiązku podłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej. Zwalnia z niego jedynie posiadanie przydomowej oczyszczalni ścieków.

Do czasu wybudowania sieci kanalizacyjnej zgodnie z art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy o czystości i porządku niezbędne jest wyposażenie nieruchomości w zbiornik bezodpływowy nieczystości ciekłych lub w przydomową oczyszczalnię ścieków bytowych.

Stosownie do § 26 ust. 1-3 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2002r. Nr 75, poz. 690) „1. Działka budowlana, przewidziana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, powinna mieć zapewnioną możliwość przyłączenia uzbrojenia działki lub bezpośrednio budynku do sieci wodociągowej, kanalizacyjnej, elektroenergetycznej i ciepłowniczej. 2. Za równorzędne z przyłączeniem do sieci elektroenergetycznej i ciepłowniczej uznaje się zapewnienie możliwości korzystania z indywidualnych źródeł energii elektrycznej i ciepła, odpowiadających przepisom odrębnym dotyczącym gospodarki energetycznej i ochrony środowiska. 3. W razie braku warunków przyłączenia sieci wodociągowej i kanalizacyjnej działka, o której mowa w ust. 1, może być wykorzystana pod zabudowę budynkami przeznaczonymi na pobyt ludzi, pod warunkiem zapewnienia możliwości korzystania z indywidualnego ujęcia wody, a także zastosowania zbiornika bezodpływowego lub przydomowej oczyszczalni ścieków, jeżeli ich ilość nie przekracza 5 m³ na dobę. Jeżeli ilość ścieków jest większa od 5 m³, to ich gromadzenie lub oczyszczanie wymaga pozytywnej opinii właściwego terenowo inspektora ochrony środowiska.”

Zatem w świetle powyższych ustaleń obowiązek przyłączenia nieruchomości do sieci kanalizacyjnej obciąża właścicieli nieruchomości wtedy, gdy taka sieć istnieje.

Dla terenów usytuowanych w zasięgu uciążliwości drogi głównej nakazuje się ochronę zabudowy mieszkaniowej przed ponadnormatywnym oddziaływaniem komunikacji poprzez zastosowanie funkcjonalnych i urbanistycznych zabezpieczeń akustycznych, zapewniających w pomieszczeniach standardy akustyczne zgodne z obowiązującymi przepisami i normami dotyczącymi hałasu w budynkach przeznaczonych na pobyt ludzi.

Powyższe wymagania znajdują konkretyzację w § 324-326 Rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 12 kwietnia 2002r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie (Dz.U. z 2002r. Nr 75, poz. 690), mającego stosownie do § 2. Rozporządzenia zastosowanie na przyszłość przy projektowaniu i budowie, w tym także odbudowie, rozbudowie, nadbudowie, przebudowie oraz przy zmianie sposobu użytkowania budynków. Wymaganie te przy nadbudowie, przebudowie i zmianie sposobu użytkowania istniejących budynków lub ich części mogą być spełnione w inny sposób niż podany w Rozporządzeniu (§ 2 ust. 2).

Ustalenia projektu planu w powyższym zakresie mają charakter informacyjny, w szczególności dla nowoprojektowanych obiektów.

Jeżeli Rada przystąpiła do prac nad kwestionowanym planem w ramach przysługującego jej władztwa planistycznego, a zatem w zgodzie z obowiązującym prawem, to nie można jej skutecznie zarzucić, iż naruszenie interesu prawnego lub uprawnienia skarżącej dokonało się z jednoczesnym naruszeniem obiektywnego porządku prawnego (normy prawa materialnego), a dopiero takie naruszenie uprawnień skarżących skutkowałoby - w myśl wcześniejszych wywodów - nieważnością uchwały o odrzuceniu zarzutu.

Jak wyżej wskazano ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego kształtują, wraz z innymi przepisami prawa, sposób wykonywania prawa własności nieruchomości zgodnie z art. 33 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym. Plan miejscowy zgodnie z tym przepisem nie rozstrzyga o prawie własności, a tylko o sposobie jej wykonywania.

Zestawienie tego przepisu z art. 2 ust. 1 i art. 4 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu przestrzennym wskazuje, że gmina działając w ramach swoich uprawnień planistycznych ma prawo ustalenia przeznaczenia oraz zasad zagospodarowania terenu, określając sposób wykonywania prawa własności.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie narusza stosunków własnościowych czy też posiadania. Określa jedynie - jak to już wcześniej stwierdzono - przeznaczenie i sposób zagospodarowania terenu. Tak też stało się w przypadku niniejszego projektu planu, który po uchwaleniu i wejściu w życie nie naruszy istniejącego stanu rzeczy. Uchwalenie planu miejscowego nie pozbawi prawa własności ani też możliwości dochodzenia roszczeń związanych z danym prawem własności.

Również przepis art. 140 kc przewiduje korzystanie z rzeczy, a więc i nieruchomości w granicach określonych przez ustawy i zasady współżycia społecznego.

Skarżący w swoim zarzucie nie wskazali naruszenia ustaleniami kwestionowanego projektu planu konkretnego przepisu prawa materialnego w podnoszonym przez nich, a nie uwzględnionym, zakresie.

Skarżący byli powiadamiani w formach określonych przez przepisy prawa o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu, o trybie składania zarzutów do wyłożonego projektu planu, o terminie sesji, na której Rada miała rozpatrywać ich zarzut. Skarżący zatem w ramach procedury zachowanej przy sporządzaniu planu mieli zapewnioną obronę swojego interesu prawnego.

Wobec powyższego stanu faktycznego i prawnego należało odrzucić wniesiony zarzut w zakresie dotyczącym pkt 1/, 2/, 3/, 8/ oraz w części w zakresie pkt 4/ dotyczącego poszerzenia Al. Krakowskiej, nie o 32m, ale o 22,5m od osi drogi i w części pkt 7/ w zakresie przyłączenia do sieci kanalizacyjnej.

WICEPRZEWODNICZĄCA

Rady Gminy

Celina Szarek

Celina Szarek